

Predikan i Kyrkhults kyrka 2013 av Tobias Bäckström

Skärtorsdagen

”Det nya förbundet”

2 Mos 24:3-11

1 Kor 10:16-17

Mark 14:12-26

Ps:70, 726, 398, 451

”så är vi, fastän många, en enda kropp”. Så skriver Paulus i sitt första brev till Korint, det ord som vi har lyft in i mässan. Men vilka är ”vi”? Vilka är det som är en kropp? Ja, ”vi” är ju kyrkan, de kristna. Kyrkan är en kropp, kyrkan är organisk till sin karaktär: en levande organism. Men det är inte vilken kropp som helst: kyrkan är *Kristi* kropp och vi är alla delar, medlemmar av denna kropp.

Man hör ibland att vi kristna är världens bibel. Genom att se på oss så drar de slutsatser om kristen tro, och det ligger naturligtvis något i det. Men vi skulle kunna gå ett steg längre och säga att vi är världens Kristus. Vi är ju Kristi kropp i världen. Vi är kallade att göra Kristus synlig i världen, att vara hans kropp, hans händer och hans fötter.

Hur gör vi detta? Ja, fortsättningen på det Paulus skriver ger ett svar: ”Så är vi fastän många, en enda kropp, *ty alla får vi del att ett och samma bröd*”. Vi är en kropp eftersom vi får del av ett bröd. Brödet som han talar om är nattvardens bröd och det brödet är ju Kristi kropp.

Vi har alltså två saker som är Kristi kropp: kyrkan och nattvardens bröd. Och kyrkan och nattvarden lever i symbios. Som kyrka är vi Kristi kropp, men bara i den mån vi firar nattvard. Om nattvardsfirandet upphör så övergår kyrkan till att bli en religiös förening.

Varje gång vi, kyrkan, tar emot Kristi kropp i brödet, så förstärks vår identitet som Kristi kropp. Och ju mer kyrka vi är, desto mer kan vi fira nattvard. Här kan man tala om en positiv återkoppling.

Paulus ger ett tydligt uttryck för realpresens när han säger: ”Brödet som vi bryter ger oss gemenskap med Kristi kropp”. Kristus är närvarande i brödet reellt, på riktigt. Det är inte en symbolisk måltid, brödet symboliserar inte Kristi kropp utan det är det verkligen.

När Paulus skriver att brödet ger oss gemenskap med Kristi kropp så använder han det grekiska ordet *koinonia*, som betyder gemenskap och används om församlingen på andra ställen. När vi samlas kring nattvarden och äter av nattvardens bröd så får vi gemenskap med Kristi kropp på två sätt: både med Kristi kropp i nattvarden och med Kristi kropp i kyrkan. Och det är ju *vi* som är kyrkan, vi som samlas kring nattvardsrunden.

”Du blir vad du äter” är ett talesätt som tillämpat i detta sammanhang stämmer bättre än någonsin. Det finns en ouplöslig samhörighet mellan kyrkan och nattvarden, bägge är Kristi kropp och bägge lever av varandra. Kyrkan lever av nattvarden och nattvarden kan inte firas utan kyrkan.